

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Μαΐου 2021 [αίτηση του Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Analisi G. Caracciolo srl κατά Regione Siciliana — Assessorato regionale della salute — Dipartimento regionale per la pianificazione, Regione Sicilia — Assessorato della salute — Dipartimento per le attività sanitarie e osservatorio, Accredia — Ente Italiano di Accreditamento, Azienda sanitaria provinciale di Palermo

(Υπόθεση C-142/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Προσέγγιση των νομοθεσιών – Κανονισμός (ΕΚ) 765/2008 – Απαιτήσεις διαπίστευσης και απαιτήσεις εποπτείας της αγοράς όσον αφορά την εμπορία των προϊόντων – Ένας και μόνος εθνικός οργανισμός διαπίστευσης – Χορήγηση του πιστοποιητικού διαπίστευσης στους οργανισμούς αξιολόγησης της συμμόρφωσης – Οργανισμός διαπίστευσης που εδρεύει σε τρίτο κράτος – Άρθρο 56 ΣΛΕΕ – Άρθρο 102 ΣΛΕΕ – Άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κύρος]

(2021/C 278/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Analisi G. Caracciolo srl

κατά

Regione Siciliana — Assessorato regionale della salute — Dipartimento regionale per la pianificazione, Regione Sicilia — Assessorato della salute — Dipartimento per le attività sanitarie e osservatorio, Accredia — Ente Italiano di Accreditamento, Azienda sanitaria provinciale di Palermo

παρισταμένης της: Perry Johnson Laboratory Accreditation Inc.

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 5, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για τον καθορισμό των απαιτήσεων διαπίστευσης και εποπτείας της αγοράς όσον αφορά την εμπορία των προϊόντων και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 339/93 του Συμβουλίου, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται στην ερμηνεία εθνικής νομοθεσίας υπό την έννοια ότι η δραστηριότητα διαπίστευσης είναι δυνατόν να ασκείται από άλλους οργανισμούς πέραν του ενός και μόνου, κατά την έννοια του κανονισμού, εθνικού οργανισμού διαπίστευσης, οι οποίοι έχουν την έδρα τους σε τρίτο κράτος, οσάκις οι οργανισμοί αυτοί εγγυώνται την τήρηση των διεθνών προτύπων και αποδεικνύουν, μεταξύ άλλων μέσω συμφωνιών αμοιβαίας αναγνώρισης, ότι έχουν χαρακτηρισμό ισοδύναμο προς τον εν λόγω ένα και μόνο οργανισμό διαπίστευσης.
- 2) Από την εξέταση του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος των διατάξεων του κεφαλαίου II του κανονισμού 765/2008 υπό το πρίσμα των άρθρων 56 και 102 ΣΛΕΕ, καθώς και των άρθρων 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ EE C 209 της 22.6.2020.